

Başvuru Numarası : 2021/1077
Toplantı Tarihi/Sayısı : 14.6.2022/12
Karar Numarası : 2022/366
Başvuran : İ. D.
Başvuran Vekili : -
Adres : -
Muhatap Kurum/Kişi : -
Muhatap Adres : -

I. BAŞVURU KONUSU

1. Başvuru, başvuranın denetimli serbestlikten yararlanma hakkı bulunmasına rağmen bu hakkın kullanılmadığı, başvuranın bulunduğu odada kalabalıklaşma olduğu ve sosyal ve sportif faaliyetlere yeterince çıkarılmadığı iddialarına ilişkindir.

II. İNCELEME SÜRECİ

2. Başvuran tarafından gönderilen ve Kurumumuzca 27.10.2021 tarih ve 1077 sayı ile kayda alınan başvuru dilekçesinde;

a) Başvuranın ilgili mevzuat uyarınca denetimli serbestliğe ayrılması gerekirken haksız yere cezasının uzadığı, muhatap Kurum İdare ve Gözlem Kurulunun belirli bir gruptan olan mahpuslara bu hakkı tanımadığı, bu konuda etkili bir hak arama yolunun da bulunmadığı,

b) Bulduğu koğuşun 3 kişilik olmasına rağmen zaman zaman 4, 5 veya 6 kişi aynı anda kalabildikleri, bazen yerde yatanların olabildiği, yaşam alanlarının daraldığı,

c) Spor ve kurs faaliyetlerinin önce tamamen yasaklandığı, daha sonrasında yapılan başvurular sonucu ayda bir kez 40 dakika olmak üzere spor faaliyetlerine çıkabildikleri iddia edilmiştir.

3. Kurumumuza, İzmir 1 Nolu F Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumu Müdürlüğü tarafından 12.11.2021 tarihli ve ... kurum sayılı yazısı ile iletilen görüşte ise özetle;

a) Kurum İdare ve Gözlem Kurulu Başkanlığının 07.04.2021 tarihli ve 2021/... sayılı kararı ile "Hükümlünün tarafsız koğuşa geçme talebinde bulunurken söz konusu beyanında samimi olmadığı, hükümlünün bu talebini açık ceza infaz kurumuna ayrılma, denetimli serbestlikten faydalanma amacıyla olduğu, bağımsız ve tarafsız davranışı olmadığından beyanında samimi olmadığı ve örgütten ayrı olarak değerlendirilemeyeceği, 6 ay süre ile gözlemlenerek denemeye tabi tutulmasına" hükmedilmesinden ötürü başvuranın denetimli serbestliğe ayrılma talebinin reddedildiği, başvuranın itirazı üzerine İzmir 2. İnfaz Hakimliğinin 09.05.2021 tarih ve 2021/... Esas, 2021/... Karar sayılı kararı ve İzmir 1. Ağır Ceza Mahkemesinin 22.06.2021 tarih ve 2021/... D.ış ve İzmir 1. Ağır Ceza Mahkemesinin 06.08.2021 tarih ve 2021/... D.ış sayılı kararları ile itirazlarının reddedildiği,

b) Başvuranın, 28.05.2021 tarihli açık ceza infaz kurumuna ayrılma-denetimli serbestlikten faydalanma talepli dilekçesi gereğince İzmir 1. İnfaz Hakimliğinin 11.06.2021 tarih ve 2021/...Esas, 2021/...Karar sayılı kararı ve İzmir 1. Ağır Ceza Mahkemesinin 07.07.2021 tarih ve 2021/... D.ış. sayılı kararı ile itirazlarının reddedildiği,

c) Başvuranın 6 aylık deneme süresinin dolması üzerine Kurumun İdare ve Gözlem Kurulu Başkanlığının 13.10.2021 tarih ve 2021/... sayılı kararı ile "beyanında samimi olmadığı ve örgütten ayrı olarak değerlendirilemeyeceği, 6 ay süre ile gözlemlenerek denemeye tabi tutulması" yönünde karar verildiği,

başvurana tebliğ edildiği ve başvuranın itirazı üzerine İzmir 3. İnfaz Hakimliğinin 20.10.2021 tarih ve 2021/... esas 2021/... sayılı kararı ile itirazın reddine karar verdiği, başvuranın İnfaz Hakimliği kararına itiraz ettiği, ancak cevabi kararın henüz gönderilmediğinin anlaşıldığı,

d) Covid-19 tedbirleri kapsamında Bilim Kurulu Kararı gereğince tedbir kararlarının devamı niteliğinde kararların CTE tarafından alındığı, bu kararlar neticesinde 2020 yılının Haziran ayı itibariyle ziyaretlerin başladığı, bu dönemde eş ve aile görüş odalarının kullanımının ertelendiği, ziyaretlerin kapalı olarak yapıldığı, diğer sosyal faaliyetlerin de bu dönemde ertelendiği,

e) CTE'nin 20.08.2021 tarih ve E-69421317-601.99-689/79786 sayılı talimatları gereğince 01.09.2021 tarihi itibariyle aynı oda/koğuşta barındırılan hükümlü/tutuklular bakımından Covid-19 tedbirlerine ve maske, mesafe, hijyen kurallarına uyularak açık spor faaliyetlerinin uygulanmasına başlandığı, başvuranın da açık spor faaliyetlerinden faydalandırıldığı,

f) Başvuranın kendisiyle aynı suç grubundan mahpuslarla birlikte toplam 4 kişi olacak şekilde barındırıldığı, yerde yatan bir mahpusun bulunmadığı, her mahpusa bir yatak tahsis edildiği, mahpusların odalarda bulundurabilecekleri eşyalar hakkında 17.06.2005 tarih ve 25848 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan Ceza İnfaz Kurumlarında Bulundurulabilecek Eşya ve Maddeler Hakkında Yönetmelik çerçevesinde işlem yapıldığı belirtilmiştir.

4. Başvuran, muhatabın cevabi yazısına ilişkin 30.11.2021 tarihli ve 4728 kurum sayısı ile kayda alınan yazılı görüşünde ise özetle;

a) Belirli bir suç grubunda bulunan mahpusların denetimli serbestlik hakkından yararlandırılmadığı, bulunduğu ceza infaz kurumundaki pek çok mahpusun bu duruma örnek teşkil ettiği, diğer suç gruplarında bulunan mahpuslara ise bu konuda yardımcı olunduğu, bu tutumun ayrımcılık oluşturduğu,

b) Başvuranın 17.08.2021 tarihinde ikinci müdür ile yaptığı görüşmede denetimli serbestlik konusunda izin verilmeyeceğine yönelik bir karar alındığının kendisine söylendiği, koğuşlardaki kalabalıklaşmanın mantıklı bir açıklamasının bulunmadığı ve bu durumun insan onuru ile bağdaşmadığı,

c) Gündelik hayatta pek çok alanda normale dönüşler olmasına rağmen ceza infaz kurumlarında mahpuslara aynı şekilde bir muamelede bulunulmadığı, tedbirlerin orantılı ve eşitlik ilkesine uygun şekilde uygulanmadığı iddia edilmiştir.

III. İLGİLİ MEVZUAT

5. 20.04.2016 tarihli ve 6701 sayılı Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumu Kanunu'nun 9'uncu maddesinin birinci fıkrasının (i) bendinde; "*Özgürlüğünden mahrum bırakılan ya da koruma altına alınan kişilerin ulusal önleme mekanizması kapsamındaki başvurularını incelemek, araştırmak, karara bağlamak ve sonuçlarını takip etmek*" Kurumun görev alanları arasında düzenlenmiştir.

6. Aynı Kanun'un 17'nci maddesinin birinci ve sekizinci fıkralarında; "*özgürlüğünden mahrum bırakılan ya da koruma altına alınan kişilerin Kuruma bizzat başvuru yapabileceği*" hükmü bağlanmıştır.

7. 24.11.2017 tarihli ve 30250 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumu Kanununun Uygulanmasına İlişkin Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmelik'in "*Ön inceleme yapılması*" başlıklı 48'inci maddesinin birinci fıkrası uyarınca başvuruların, "*inceleme ve araştırmaya geçilmeden önce ön incelemeye tabi tutulması*" gerekmektedir. Aynı fıkranın (ç) bendine göre; başvuru, "*Yargı organlarında görülmekte olan veya yargı organlarıncaya karara bağlanmış uyuşmazlıklara ilişkin olup olmadığı*" yönünden incelenir.

8. Mezkûr Yönetmelik'in "*Gerekçeli kabul edilmezlik kararı*" başlıklı 67'nci maddesine göre; "*Ön inceleme aşamasında, başvurunun açıkça dayanaksız olup olmadığı, başvurunun hakkın kötüye kullanımını teşkil edip etmediği, ayrımcılık yasağı ihlalinden kaynaklanan bir zararın bulunup bulunmadığının tespiti açısından incelenebilirliğin esasla birlikte incelenmesi kararlaştırılan başvurulara ilişkin esas inceleme ve araştırma aşamasında söz konusu koşulları taşımayan başvurularla ilgili gerekçeli kabul edilmezlik kararı verilir.*"

9. Yönetmelik'in "*İhlal kararı*" başlıklı 69'uncu maddesinin birinci fıkrasında yer alan düzenleme şu şekildedir: "*(1) İnceleme ve araştırma sonucunda başvurunun yerinde olduğu kanaatine varılması hâlinde ihlal kararı verilir.*"

IV. DEĞERLENDİRME VE GEREKÇE

10. Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumu Kanunu'nun 9'uncu maddesinin birinci fıkrasının (i) bendine

göre; "Özgürlüğünden mahrum bırakılan ya da koruma altına alınan kişilerin ulusal önleme mekanizması kapsamındaki başvurularını incelemek, araştırmak, karara bağlamak ve sonuçlarını takip etmek" Kurumun görevleri arasında sayılmıştır. Bu kapsamda başvuranın denetimli serbestlikten yararlanma şartlarını sağlamasına rağmen ceza infaz kurumu İdare ve Gözlem Kurulunun aldığı olumsuz kararlarla denetimli serbestlikten yararlanamadığı iddiası, ceza infaz kurumu idaresinin yanıtları ve konuya ilişkin mevzuat hükümleri ile birlikte incelenip değerlendirilmiştir.

11. 13.12.2004 tarihli ve 5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanun'un "Hükümlülerin değerlendirilmesi ve iyi halin belirlenmesi" başlıklı 89'uncu maddesinin birinci fıkrasına göre; "Hükümlüler, ceza infaz kurumlarında buldukları tüm aşamalarda, ceza infaz kurumlarının düzen ve güvenliği amacıyla konulmuş kurallara uyup uymadığı, haklarını iyi niyetle kullanıp kullanmadığı, yükümlülüklerini eksiksiz yerine getirip getirmediği, uygulanan iyileştirme programlarına göre toplumla bütünleşmeye hazır olup olmadığı, tekrar suç işleme ve mağdura veya başkalarına zarar verme riskinin düşük olup olmadığı hususlarında idare ve gözlem kurulu tarafından iyi hâlin belirlenmesine esas olmak üzere en geç altı ayda bir değerlendirmeye tabi tutulur." Aynı maddenin yedinci fıkrasına göre; "İdare ve gözlem kurulu tarafından yapılacak değerlendirmelere esas olacak ilkeler ve kurulun bu maddeye ilişkin çalışma usul ve esasları ile tutum ve davranışları olumsuz değerlendirilen hükümlülerin yeniden değerlendirilmeye tâbi tutulma süreleri Bakanlıkça çıkarılacak yönetmelikte düzenlenir."

12. Aynı Kanun'un "Denetimli serbestlik tedbiri uygulanarak cezanın infazı" başlıklı 105/A sayılı maddesinin birinci fıkrasına göre; "Hükümlülerin dış dünyaya uyumlarını sağlamak, aileleriyle bağlarını sürdürmelerini ve güçlendirmelerini temin etmek amacıyla, açık ceza infaz kurumunda veya çocuk eğitimevinde bulunan ve koşullu salıverilmesine bir yıl veya daha az süre kalan iyi hâlli hükümlülerin talebi hâlinde, cezalarının koşullu salıverilme tarihine kadar olan kısmının denetimli serbestlik tedbiri uygulanmak suretiyle infazına, ceza infaz kurumu idaresince hazırlanan değerlendirme raporu dikkate alınarak, hükmün infazına ilişkin işlemleri yapan Cumhuriyet başsavcılığının bulunduğu yer infaz hâkimi tarafından karar verilebilir."

13. 02.09.12 tarihli ve 28399 sayılı Resmî Gazete'de yayınlanan Açık Ceza İnfaz Kurumlarına Ayrılma Yönetmeliği'nin 6'ncı maddesinin birinci fıkrasının (c) bendine göre; "Hükümlülerden cezaları yüksek güvenlikli kapalı kurumlar veya diğer kapalı kurumların yüksek güvenlikli bölümlerinde infaz edilenlerden toplam cezalarının üçte birini bu kurumlarda iyi hâlli olarak geçiren ve koşullu salıverilme tarihine üç yıl veya daha az süre kalanlar açık kurumlara ayrılabilir." Aynı maddenin ikinci fıkrasının (ç) bendine göre; "Açık kurumlara ayrılabilmek için, ayrıca; Terör ve örgütlü suçlardan hükümlü olup, mensup oldukları örgütten ayrıldıkları idare ve gözlem kurulu kararıyla tespit edilenlerin koşullu salıverilme tarihine bir yıldan az süre kalması, şartı aranır." Denetimli serbestlik uygulamasından yararlanabilmek için açık ceza infaz kurumuna geçme hakkı elde edilmesi ve söz konusu hüküm şartlarının sağlanmış olması gerekir.

14. 29.03.2020 tarihli ve 31083 sayılı Ceza İnfaz Kurumlarının Yönetimi ile Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Yönetmelik'in 109'uncu maddesinin birinci fıkrasına göre; "Hükümlüler, ceza infaz kurumlarında buldukları tüm aşamalarda, ceza infaz kurumlarının düzen ve güvenliği amacıyla konulmuş kurallara uyup uymadığı, haklarını iyi niyetle kullanıp kullanmadığı, yükümlülüklerini eksiksiz yerine getirip getirmediği, uygulanan iyileştirme programlarına göre toplumla bütünleşmeye hazır olup olmadığı, tekrar suç işleme ve mağdura veya başkalarına zarar verme riskinin düşük olup olmadığı hususlarında idare ve gözlem kurulu tarafından iyi hâlin belirlenmesine esas olmak üzere en geç altı ayda bir değerlendirmeye tabi tutulur." Aynı maddenin altıncı fıkrasına göre; "Açık ceza infaz kurumuna ayırmaya, denetimli serbestlik tedbiri uygulanarak cezanın infazına ve koşullu salıverilmeye ilişkin olarak tutum ve davranışları olumsuz değerlendirilen hükümlülerin yeniden değerlendirilmeye tâbi tutulma süreleri bir yılı geçemez."

15. 29.12.2020 tarihli ve 31349 sayılı Gözlem ve Sınıflandırma Merkezleri ile Hükümlülerin Değerlendirilmesine Dair Yönetmelik'in "Kurulun inceleme ve değerlendirme esasları" başlıklı 16'ncı maddesinin ilk fıkrasına göre; "Hükümlüler ceza infaz kurumlarında bulunduğu tüm aşamalarda; ceza infaz kurumlarının düzen ve güvenliği amacıyla konulmuş kurallara uyup uymadığı, haklarını iyi niyetle kullanıp kullanmadığı, yükümlülükleri eksiksiz yerine getirip getirmediği, uygulanan iyileştirme

programlarına göre toplumla bütünleşmeye hazır olup olmadığı, tekrar suç işleme ve mağdura veya başkalarına zarar verme riskinin düşük olup olmadığı hususlarında; idare ve gözlem kurulu tarafından, iyi hâlin belirlenmesine esas olmak üzere bir değerlendirmeye tabi tutulur."

16. Aynı Yönetmelik'in "Kurul kararları" başlıklı 17'nci maddesinin ikinci fıkrasına göre; "Açık ceza infaz kuruma ayrılmaya, kalan cezanın denetimli serbestlik tedbiri uygulanarak infazına ve ceza infaz kurumundan doğrudan koşullu salıvermeye dair değerlendirmede hükümlünün iyi hâlli olmadığına karar verilmesi durumunda, hükümlü hakkında yapılacak bir sonraki değerlendirme tarihi kararda açıkça belirtilir. Yeniden değerlendirme süresi üç aydan az, bir yıldan fazla olamaz."

17. Aynı Yönetmelik'in "Kararlara karşı başvuru" başlıklı 39'uncu maddesine göre; "İlgililer, ceza infaz kurumu idaresi ile idare ve gözlem kurulunun bu Yönetmelikte belirtilen kararlarına karşı, 16/5/2001 tarihli ve 4675 sayılı İnfaz Hâkimliği Kanununun 5 ve 6 ncı maddelerinde yazılı usul ve esaslar çerçevesinde şikâyet ve itirazda bulunabilir."

18. 16.05.2001 tarihli ve 4675 sayılı İnfaz Hâkimliği Kanunu'nun "İnfaz hâkimliğince şikâyet üzerine verilen kararlar" adlı 6'ncı maddesinin altıncı fıkrasına göre; "İtiraz, infaz hakimliğinin yargı çevresinde bulunduğu ağır ceza mahkemesine yapılır."

19. Açık Ceza İnfaz Kurumlarına Ayrılma Yönetmeliği'nin "Kapalı kurumdan açık kuruma ayrılacak hükümlüler" başlıklı 6'ncı maddesinin (ç) bendinde yer alan düzenleme şu şekildedir: "Terör ve örgütlü suçlardan hükümlü olup, mensup oldukları örgütten ayrıldıkları idare ve gözlem kurulu kararıyla tespit edilenlerin koşulu salıverilme tarihine bir yıldan az süre kılması, şartı aranır."

20. Yukarıdaki hükümler çerçevesinde; başvuranın denetimli serbestlik uygulamasından yararlanma talebi sonrası İdare ve Gözlem Kurulu tarafından değerlendirilmeye tabi tutulduğu, "hükümlünün tarafsız koşula geçme talebinde bulunurken söz konusu beyanında samimi olmadığı, hükümlünün bu talebini açık ceza infaz kurumuna ayrılma, denetimli serbestlikten faydalanma amacıyla olduğu, bağımsız ve tarafsız davranışı olmadığından beyanında samimi olmadığı ve örgütten ayrı olarak değerlendirilemeyeceği, 6 ay süre ile gözlemlenerek denemeye tabi tutulmasına" ilişkin İdare ve Gözlem Kurulu tarafından bir değerlendirmenin yapıldığı, Kurulun başvuranı açık ceza infaz kurumuna ayırmaya, kalan cezanın denetimli serbestlik tedbiri uygulanarak infazına ve koşullu salıverilmeye ilişkin olarak iyi halin belirlenmesine esas olarak yapılacak değerlendirmede bulunmaya yetkili olduğu, bu hususta hangi kriterlerin kullanılacağına kanun ve yönetmelikler ile belirlendiği ve ayrıca alınacak tüm kararlara karşı yargı yolunun açık olduğu görülmektedir.

21. Başvuranın denetimli serbestlikten yararlanma talebi neticesinde, mensup olduğu örgütten ayrıldığına ilişkin kesin bir kanaatin oluşmadığı, dolayısıyla "Terör Örgütünden Ayrılması Konusunda Samimiyetinin Tasdiki"ne dair İdare ve Gözlem Kurulunun olumsuz karar almasının mevzuat kapsamında kaldığı, alınan karara karşı başvuran tarafından İnfaz Hakimliği ve Ağır Ceza Mahkemesi nezdinde itiraz hakkının kullanıldığı, mahkemeler tarafından yapılan inceleme sonucu söz konusu kararın kesinleştiği, başvuranın cezaevinin hukuka aykırı işlemleri nedeniyle mağduriyet yaşadığı yönündeki iddialarının açıkça dayanaktan yoksun olduğu anlaşılmıştır.

22. Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumu Kanununun Uygulanmasına İlişkin Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmelik'in 67'nci maddesine göre; "Ön inceleme aşamasında, başvurunun açıkça dayanaksız olup olmadığı, başvurunun hakkın kötüye kullanımını teşkil edip etmediği, ayrımcılık yasağı ihlalinin kaynaklanan bir zararın bulunup bulunmadığının tespiti açısından incelenebilirliğin esasla birlikte incelenmesi kararlaştırılan başvurulara ilişkin esas inceleme ve araştırma aşamasında söz konusu koşulları taşımayan başvurularla ilgili gerekçeli kabul edilmezlik kararı verilir." Açıklanan gerekçeler doğrultusunda başvuranın denetimli serbestlik konusundaki iddia ve taleplerinin açıkça dayanaktan yoksun olması nedeniyle "kabul edilmez" olduğuna karar verilmesi gerektiği değerlendirilmiştir.

23. Başvuranın bir diğer iddiası ise bulunduğu koşula kalabalıklaşma olduğuna ilişkindir. Başvuran, bulunduğu koğuşun normalde 3 kişilik olduğunu, zaman zaman koğuş mevcudiyetinin 6 kişiye kadar çıkabildiğini ve yerde yatan mahpusların da olabildiğini iddia etmiştir. Muhatap Kurum, bu iddialara ilişkin olarak; başvuranın kendisiyle aynı suç grubundan mahpuslarla birlikte toplam 4 kişi olacak şekilde barındırıldığı, yerde yatan bir mahpusun bulunmadığı, her mahpusa bir yatak tahsis edildiğini ifade etmiştir. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (AİHM) içtihatlarına göre; kişilerin özgürlüklerinden yoksun bırakıldıkları yerlerde herkesin ayrı bir uyku yerinin bulunması, kişi başına en az 3 metrekare yaşam alanının olması ve odanın genel yüzeyinin kişilerin eşyalar

arasında serbestçe hareket etmesine olanak sağlamaya elverişli olması gerekmektedir (AİHM, Ananyev ve Diğerleri - Rusya, B.No: 42525/07, 60800/08, K.T: 10.01.2012, para.148.).

24. Bu bağlamda, başvuranın iddiaları ve muhatap Kurumun açıklamalarından başvuranın odasında sürekli bir kalabalıklaşma olmadığı anlaşılmaktadır. AİHM standartları doğrultusunda somut olaya bakıldığında başvuran kendisine ait bir uyku alanı bulunmadığından veya kendisinin yerde yatmak zorunda kaldığı iddiasında bulunmamıştır. Sonradan odalarına gelen mahpusların yerde yatmak zorunda kalabildiklerinden söz etmiştir. Bu doğrultuda başvuranın kendisine ait bireysel uyku alanı olduğu çıkarımı yapılabilecektir. Başvuran, kendi odasına sonradan başka mahpusların gelmesiyle kişisel yaşam alanının daralabildiğini ifade etmiştir. Kişilerin özgürlüklerinden yoksun bırakılmaları kendiliğinden bir acı ve aşağılanma hali getirmektedir. Bu durumun ötesine geçen muamele ve durumlara karşı devletlerin mahpusların sağlığını ve refahını güvence altına alma yükümlülükleri bulunmaktadır (AİHM, *Idalov – Rusya*, B.No:5826/03, K.T: 22.05.2012, Para.93.). Başvuranın bulunduğu odanın yüzölçümünün metrekare cinsinden; 50 metrekare kapalı alan, 50 metrekare açık alan toplam 100 metrekare; metreküp cinsinden 62,5 metreküp alt kat, 75 metreküp üst kat olmak üzere toplam 137,5 metreküp olduğu İdare tarafından belirtilmiştir. Başvuranın kaldığı odanın alanının CPT ve AİHM tarafından belirlenen standartları sağladığı görülmektedir. Odada kalabalıklaşmanın olduğu dönemlerde dahi bu standartların dışına çıkmadığı görülmektedir. Somut olayda, başvuranın odasında zaman zaman mevcudun artmasının dolayısıyla kişisel alanın azalmasının kötü muamele teşkil edecek düzeyde bir durum olmadığı kanaatine varılmıştır.

25. Başvuran ayrıca, Covid-19'a karşı alınan tedbirler kapsamında ayda bir kez 40 dakika olacak şekilde spor sahasına çıkarıldıklarını, kitaplara erişimlerinin sınırlandırıldığı ve bu durumun kötü muamele teşkil ettiğini iddia etmiştir. Muhatap Kurum cevabi yazısında; CTE tarafından kendilerine gönderilen yazılar uyarınca işlem yaptıklarını, 01.09.2021 tarihi itibarıyla açık spor sahası faaliyetlerinin başlatıldığını ifade etmiştir. Covid-19 salgınının meydana getirdiği olumsuz sonuçlar günlük hayatın pek çok alanında ekstra tedbirler alınmasını zorunlu kılmaktadır. Bu bağlamda ceza infaz kurumlarında da salgının olumsuz etkilerinin azaltılması adına tedbirler alınması kaçınılmazdır. Salgının etkisinin fazla olduğu dönem için spor faaliyetlerinin kısıtlı olarak gerçekleştirilmesi ve kitaplara erişimin sınırlandırılması, ceza infaz kurumlarının koşulları ve sözü edilen faaliyetlerin mahpuslar arası temasın en aza indirgenecek şekilde yapılması gerekliliği göz önünde bulundurulduğunda makul karşılanmalıdır. Başvuranın belirttiği dönemde Covid-19 virüsünün ortaya çıkan yeni varyantlarının da etkinliği ve Sağlık Bakanlığı Bilim Kurulunun bu husustaki tavsiye kararları göz önünde bulundurulduğunda alınan tedbirlerin kötü muamele teşkil etmediği değerlendirilmiştir.

26. Sonuç olarak; ceza infaz kurumundaki tutulma koşulları bir bütün olarak değerlendirilmekle birlikte, yukarıda açıklanan nedenlerle başvurudaki söz konusu iddialar kapsamında hak ihlaline varan bir uygulama bulunmadığı değerlendirilmektedir. Bu çerçevede, 20.4.2016 tarihli ve 6701 sayılı Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumu Kanunu'nun 9'uncu maddesinin birinci fıkrasının (i) bendi ve Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumu Kanununun Uygulanmasına İlişkin Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmelik'in 69'uncu maddesinin birinci fıkrası kapsamında ihlal bulunmadığı kanaatine varılmıştır.

V. KARAR

- 1.** Başvuruda KÖTÜ MUAMELE YASAĞININ İHLALİ OLMADIĞINA,
- 2.** Kararın taraflara tebliğine ve KAMUOYUNA DUYURULMASINA,
- 3.** Karara karşı tebliğ tarihinden itibaren 60 gün içerisinde Ankara İdare Mahkemesine başvurulabileceğine, 14.06.2022 tarihinde, OY BİRLİĞİYLE, karar verildi.

e-imzalıdır

Av. Alişan TİRYAKİ

Daire Başkanı

e-imzalıdır

Dr. Burhan ERKUŞ

e-imzalıdır

İsmailAYAZ

Üye

e-imzalıdır

Muhammet Ecevit CARTİ

Üye

Üye

e-imzalıdır

Saffet BALIN

Üye